

Nr 352

Av herr Nilsson i Tvärålund m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning angående anslag till vägbyggnadsarbeten i samband med nedläggande av järnväg.

(Lika lydande med motion nr 243 i Första kammaren)

Det har tidigare betonats från vårt håll att nedläggning av järnväg inte får ske utan att samtidigt vägnätet upprustas och en tillfredsställande ersättningstrafik ordnas. I 1960 års statsverksproposition uttalade kommunikationsministern i fråga om upprustning av vägnätet som ersättning för nedlagd bandel: »Det är därför synnerligen önskvärt att en god samordning av järnvägsnedläggningar och i anledning därav aktualiserade vägupprustningar äger rum.» För sådana vägbyggnadsarbeten äskades ett anslag om 20 milj. kr., vilket också riksdagen biföll.

I årets statsverksproposition konstaterar kommunikationsministern, att under år 1960 beslut meddelats om total eller partiell nedläggning av 20 järnvägslinjer med en sammanlagd banlängd av 900 km. Samtidigt konstateras, att det i flera fall i samband därmed är erforderligt att genomföra en upprustning av vägväsendet i berörda bygder och att behovet av vägförbättringar i samband med nedläggningarna bedömes komma att öka. De investeringar, som måste göras till följd av nedläggning av trafiksvaga järnvägar, har för den närmaste 10-årsperioden beräknats till cirka 350 milj. kronor. Det särskilda anslaget till vägbyggnadsarbeten som erfordras i samband med järnvägsnedläggningar och icke kunnat inordnas i den ordinarie vägbyggnadsverksamheten har i statsverkspropositionen upptagits till 20 milj. kronor, dvs. samma belopp som för innevarande budgetår.

Nämnda belopp har av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen bedömts som sannolikt tillräckligt för ändamålet. Det är emellertid att uppmärksamma, att kommunikationsministern i fråga om de av järnvägsnedläggningar erforderliga vägupprustningarna nu gör ett betydligt vagare uttalande än i fjolårets statsverksproposition, då ett absolut krav ställdes på god samordning av järnvägsnedläggning och vägupprustning. I årets statsverksproposition heter det sålunda exempelvis: »Nedläggningarna kan enligt min mening icke få stoppas upp av det skälet, att erforderliga vägupprustningar icke kan göras.» Även om naturligtvis olika innebörd kan läggas häri, synes det mot bakgrunden av det ökade vägupprustningsbehovet vara anledning för riksdagen att understryka, att järnväg inte får nedläggas, förrän i anledning därav aktualiserad vägupprustning ägt rum. Samtidigt bör det uttalas, att fullgoda kommunikationsmöjligheter därvid måste ordnas till ersättning för nedlagd järnvägstrafik.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla, att järnväg icke må nedläggas, förrän i anledning därav aktualiserad vägupprustning ägt rum och tillfredsställande ersättningstrafik ordnats.

Stockholm den 26 januari 1961

Jan-Ivan Nilsson

Einar Larsson

Emil Elmwall

i Tvärålund

B. Börjesson

Karl Björkänge

i Falköping